

0885. 00

**Enotna pravila
za pogodbe o uporabi vagonov v mednarodnem železniškem prometu
(CUV – Priloga D h konvenciji)**

velja od 01.07.2006

LJUBLJANA, 2006

8. Zakon o ratifikaciji Protokola o spremembi Konvencije o mednarodnem železniškem prometu (COTIF) z dne 9. maja 1980 (Protokol 1999) (MPSKMŽP)

Na podlagi druge alineje prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
O RAZGLASITVI ZAKONA O RATIFIKACIJI PROTOKOLA O SPREMEMBI KONVENCIJE O
MEDNARODNEM ŽELEZNIŠKEM PROMETU (COTIF) Z DNE 9. MAJA 1980 (PROTOKOL 1999)
(MPSKMŽP)

Razglašam Zakon o ratifikaciji Protokola o spremembi Konvencije o mednarodnem železniškem prometu (COTIF) z dne 9. maja 1980 (Protokol 1999) (MPSKMŽP), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 19. decembra 2003.

Št. 001-22-138/03
Ljubljana, dne 29. decembra 2003.

Predsednik
Republike Slovenije
dr. Janez Drnovšek l. r.

Podatki o predpisu

- Original: **Konvencija o mednarodnih železniških revozih COTIF, Enotna pravila za pogodbe o uporabi vagonov v mednarodnem železniškem prometu (CUV – Priloga D h konvenciji)**
- Objava: **Uradni list Republike Slovenije štev. 5/2004 od 22.1.2004**
- Izdaja: **prva**
- Naklada: **Dokument je objavljen na spletnih straneh Holdinga Slovenske železnice, d.o.o.**
- Število strani: **4**
- Število prilog: **0**
- Izdal: **Holding Slovenske železnice, d.o.o. – Poslovna enota tovorni promet**

Enotna pravila za pogodbe o uporabi vagonov v mednarodnem železniškem prometu (CUV – Priloga D h konvenciji)

1. člen Področje uporabe

Enotna pravila veljajo za dvo- ali večstranske pogodbe o uporabi železniških vagonov kot prevoznih sredstev za opravljanje prevozov v skladu z Enotnimi pravili CIV in Enotnimi pravili CIM.

2. člen Opredelitev pojmov

V teh enotnih pravilih izraz:

- a) "železniško prevozno podjetje" pomeni vsako zasebno ali javno podjetje, ki ima pravico prevažati potnike ali blago in zagotavlja vleko;
- b) "vagon" pomeni vozilo brez lastnega pogona, ki se na lastnih kolesih premika po železniških tirih;
- c) "imetnik" pomeni osebo, ki kot lastnik ali imetnik razpolagalne pravice trajno gospodarsko uporablja vagon kot prevozno sredstvo;
- d) "domovna železniška postaja" pomeni kraj, napisan na vagonu in v katerega se vagon v skladu s pogoji pogodbe o uporabi lahko ali mora vrniti.

3. člen Oznake in napisi na vagonih

1. Kdor na podlagi pogodbe iz 1. člena da na razpolago vagon, mora ne glede na predpise o tehnični odobritvi vagonov za uporabo v mednarodnem prometu poskrbeti za to, da so na vagonu:

- a) oznaka imetnika;
- b) po potrebi oznaka železniškega prevoznega podjetja, v vagonski park katerega je vagon uvrščen;
- c) po potrebi oznaka domovne železniške postaje;
- d) druge oznake in napisi, ki jih določa pogodba o uporabi vagona.

2. Poleg oznak in napisov iz prvega odstavka se lahko na vagon pritrdijo tudi sredstva za elektronsko razpoznavanje.

4. člen Odgovornost pri izgubi ali poškodbi vagona

1. Železniško prevozno podjetje, ki mu je bil vagon kot prevozno sredstvo dan na razpolago za uporabo, je odgovorno za škodo, ki nastane zaradi izgube ali poškodbe vagona ali njegovih sestavnih delov, če ne dokaže, da škoda ni nastala po njegovi krivdi.
2. Železniško prevozno podjetje ni odgovorno za izgubo nepritrjenih sestavnih delov, ki niso zapisani na obeh straneh vagona, niti niso navedeni v popisu v vagonu.

3. Pri izgubi vagona ali njegovih sestavnih delov se odškodnina omejuje samo na običajno vrednost vagona ali njegovih sestavnih delov v kraju in v trenutku izgube in ni nobenega drugega nadomestila škode. Če dneva in kraja izgube ni mogoče ugotoviti, se odškodnina omejuje na običajno vrednost vagona na dan in v kraju prevzema vagona v uporabo.
4. Pri poškodbi vagona ali njegovih sestavnih delov je odškodnina omejena na stroške popravila in ni nobenega drugega nadomestila škode. Odškodnina ne presega vsote, ki bi jo bilo treba plačati pri izgubi vagona.
5. Pogodbenice se lahko dogovorijo za določbe, ki odstopajo od prvega do četrtega odstavka.

5. člen

Izguba pravice do omejitve odgovornosti

Omejitve odgovornosti, ki so določene v tretjem in četrtem odstavku 4. člena, ne veljajo, če se dokaže, da je škoda nastala zaradi prevoznikovega dejanja ali opustitve, storjene z namenom povzročitve take škode ali iz malomarnosti in z zavedanjem, da bo taka škoda verjetno nastala.

6. člen

Domneva, da je vagon izgubljen

1. Upravičenec lahko ima vagon brez dodatnega dokazovanja za izgubljenega, če je pri železniškem prevoznem podjetju, kateremu je dal vagon na razpolago, da ga uporablja kot prevozno sredstvo, zahteval preiskavo in mu vagon v treh mesecih po vložitvi te zahteve ni bil dan na razpolago oziroma ni prejel nobenega obvestila o tem, kje je vagon. Ta rok se podaljša, dokler traja izločitev vagona iz prometa zaradi okoliščin, za katere železniško prevozno podjetje ni odgovorno, ali zaradi poškodbe.
2. Če se po plačilu odškodnine vagon, za katerega je veljalo, da je izgubljen, spet najde, lahko upravičenec v šestih mesecih po tem, ko je od železniškega prevoznega podjetja, kateremu je dal vagon na razpolago za uporabo kot prevozno sredstvo, prejel obvestilo o ponovni najdbi, zahteva, da se mu vagon v zameno za povrnitev odškodnine brezplačno preda na domovni železniški postaji ali kakem drugem dogovorjenem kraju.
3. Če zahteva, omenjena v drugem odstavku, ni bila vložena ali če se izgubljeni vagon najde pozneje kot eno leto po plačilu odškodnine, železniško prevozno podjetje, ki mu je upravičenec dal vagon na razpolago, da ga uporablja kot prevozno sredstvo, z njim razpolaga v skladu z zakoni in predpisi, ki veljajo v kraju, v katerem je vagon.
4. Pogodbenice se lahko dogovorijo za določbe, ki odstopajo od določb prvega do tretjega odstavka.

7. člen

Odgovornost za škodo, ki jo povzroči vagon

1. Oseba, ki je na podlagi pogodbe iz 1. člena dala vagon na razpolago, da bi se uporabljal kot prevozno sredstvo, je odgovorna za škodo, ki jo vagon povzroči, če je za to kriva.
2. Pogodbenice se lahko dogovorijo za določbe, ki odstopajo od določb prvega odstavka.

8. člen

Prenos pravic

Če pogodba o uporabi vagona predvideva, da lahko železniško prevozno podjetje da vagon za uporabo kot prevozno sredstvo na razpolago tudi drugim železniškim prevoznim podjetjem, se lahko železniško prevozno podjetje s soglasjem imetnika s temi drugimi železniškimi prevoznimi podjetji dogovori:

- a) da jih lahko nadomešča pri njihovi odgovornosti za izgubo in poškodbo vagona ali njegovih sestavnih delov v odnosu do imetnika, pri čemer pa do njih ohrani svoje pravice do povrnitve stroškov;
- b) da je le imetnik odgovoren drugim železniškim prevoznim podjetjem za škodo, ki jo povzroči vagon, da pa lahko le železniško prevozno podjetje, ki je imetnikov pogodbeni partner, uveljavlja pravice drugih železniških prevoznih podjetij.

9. člen

Odgovornost za uslužbence in druge osebe

1. Pogodbenice so odgovorne za svoje uslužbence in druge osebe, katerih storitve uporabljajo pri izpolnjevanju pogodbe, če uslužbenci in druge osebe pri tem ravnajo v okviru svojih nalog.
2. Če se pogodbenice ne dogovorijo drugače, veljajo upravljavci železniške infrastrukture, na kateri železniško prevozno podjetje uporablja vagon kot prevozno sredstvo, za osebe, katerih storitve uporablja železniško prevozno podjetje.
3. Prvi in drugi odstavek veljata pri prenosu pravic iz 8. člena.

10. člen

Druge tožbe

1. V vseh primerih, za katere veljajo ta enotna pravila, se lahko odškodninska tožba zaradi izgube ali poškodbe vagona ali njegovih sestavnih delov, ki temelji na kateri koli pravni podlagi, proti železniškemu prevoznemu podjetju, ki mu je bil vagon dan na razpolago, da ga uporablja kot prevozno sredstvo, uveljavlja samo v skladu s pogoji in omejitvami enotnih pravil ter pogodbe o uporabi.
2. Prvi odstavek velja tudi pri prenosu pravic iz 8. člena. 3. To velja tudi za tožbe proti uslužbencem in drugim osebam, za katere je odgovorno železniško prevozno podjetje, kateremu je bil vagon dan na razpolago, da ga uporablja kot prevozno sredstvo.

11. člen

Sodna pristojnost

1. Zahtevki iz pogodbe, ki je bila sklenjena na podlagi enotnih pravil, se lahko uveljavljajo na sodiščih, ki so jih z medsebojnim dogovorom določile pogodbenice.
2. Če se pogodbenice niso dogovorile drugače, so pristojna sodišča države članice, v kateri ima tožena stranka svoj sedež. Če tožena stranka nima sedeža v nobeni državi članici, so pristojna sodišča države članice, v kateri je škoda nastala.

12. člen **Zastaranje**

1. Zahteve iz 4. in 7. člena zastarajo v treh letih.
2. Zastaralni rok teče:
 - a) za zahteve iz 4. člena: od dneva, ko je bila ugotovljena izguba ali poškodba vagona, ali od dneva, ko upravičenec v skladu s prvim ali četrtem odstavkom 6. člena lahko obravnava vagon kot izgubljen;
 - b) za zahteve iz 7. člena: od dneva, ko je škoda nastala.